

K. 4. 135.

1) Terminus, Gotofredus

not 21 - 18)

Johannis C. Fraxinei Gothani

Poeta coronati:

ELEGIA

De origine, excellentia & fructibus S. Con-
jugii: cum luculentâ paraphrasi psal-
mi CXXVIII.

IN HONOREM

SEBASTIANI ROE-
TINGERI I. V. D. EQVESTRIS

ORDINIS IN SVEVIA ADVOCATI,
& Reipub. antiquissimæ ad Aras Flavianas
Syndici, viri clarissimi & di-
fertissimi:

et

Kf. 130

MARIÆ, CHRISTO-
PHORI HERDESIANI, PRI-

MARI QVONDAM IN REPVB. NO-
ribergensi Germaniæ oculo Iurisconsulti,
relictæ filiæ, virginis lectif-
simæ:

NVPTIAS CELEBRANTIVM

4. Idib. Octob. A. C. N. M D XCI.

Nortlingæ.

NORIBERGAE,

In officina typographica Gerlachiana.

Johannes C. Friedrich

1784

1784

De ordine...

IN HONORE

SEBASTIANI

EPISCOPI

ORDINIS...

...

...

IN HONORE

SEBASTIANI

EPISCOPI

ORDINIS...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

EPITHALAMION,
Sebastiano Röttingero I. V. Doctori:

¶

Mariæ Herdesianæ virgini lectif-
simæ, novis conjugibus sacrum.

Nuper ut accessi loca culta binominis Istri;
Celsa Palatini quâ nitet aula ducis.
Et data spectandi FRIDERICI hymeneia festa
Copia, Tyrigetum qui moderatur onus.
Votum erat hoc unum: coalescant stemmata in unum;
Saxonis eveniant mollia fata toro.
Nam quantum generi letatur honore Philippus,
Tantum ovat & soceri sponsus amicitia.
Vivite felices, dicebam, in fœdere lecti,
Cypridis & licite carpite delicias.
Prodeat Heroum, quæ laudem extendat avorum
Progenies, genti par in honore sua.
Vivat in his virtus, & avorum gloria vivat,
Quæque facit divos candida religio.
Surgat in his pietas majorum, & plena reportet
Munera, perpetuam cælo habitura domum.
Talia dum mecum rapidum meditabar ad Istrum,
Puraque fingebam carmina mentis opus.
Ecce novi quiddam apportat mihi fama per auras:
Gratum erat: exsiluit mens mea letitiis:
Nempe Röttingero pactam de more puellam,
Norica, Pegnesi quâ lavit arva liquor.
Nunquid vera mihi memoras? vel somnia? certè
Detinet absentem Caesaris aula domo.
Et gravis eloquio patrie commissa tuetur,
Omnis in hoc cives demeruisse labor.

A 2 Quam

Quàm bene res cecidit: quis fortunatior illo,
Cujus in amplexus Marja decóra venit?
Ipse diu in sterili vixit sine fenore lecto:
Defuit egregio lecta marita viro.
Quæ fessum studiis, & grandi mole laborum
Exciperet rosæ fronte, lepore, joco.
Osculaque insereret pugnantis humida linguis,
Oscula quæ vincant nectar & Ambrosiam.
Gratulor oblatâ de virgine, cujus in ore
Purpureo mirâ sesitat arte nitor.
Grator, idem repeto, de conjugè gratulor inquam,
Auguror & magni numinis istud opus.
Auctor enim Deus est: & ab hoc proficiscitur ordo:
Seminium unde suum cetera regna trahunt.
Quid sine conjugio respublica? nonne Chimæra,
Cyclopum stabulum, colluviesque foret?
Ergo quod effultus trabeâ det jura decorâ
Cesar, & invertat durus arator humum:
Conjugio acceptum ferimus, sine conjugis usu
Nil foret hæc triplicis machina molis opus.
Vnde sed incipiam? rerum me copia vincit:
Denegat & teneros culta Thalia modos.
Quis Majestatem thalami satis explicet ore?
Ordinis & tanti commoda mille dabit?
Non ego par laudi, vel si mihi Mantua laurum,
Aut daret auratam Calliopeja lyram.
Spiritus hûc adsis vivi fons vive caloris:
Provehe suscepti carminis orsa Deus.
Te penes est nuptis generosam immittere tedam,
Duret ut aeternum fædus amicitia.
Disimileis animos in vincula pacis amica
Conjicis adflatus vi moderante tui.
Nil sine perficitur recti te præside quidquam:
Te duce successu prosperiore cadit.

Quàm

Quàm bene felici degebat primus in horto,
Factus homo ad magni numinis effigiem!
Celsius os cælo decus immortale ferebat,
Spirabant vegetum singula membra decus.
Nobilior siquidem, & mentis divinior haustus,
Artifici solvit candida vota suo.
Omnia servibant in laudem aptata Jehova
Sponte suâ, & grates gratus agebat homo.
Quòd præter meritum tenui de pulvere factus,
Regia dicatur regis imago sui.
Nil siquidem majus, nihil excellentius isto
Inventum, vel quod continet orbis opus.
Imperium inque feras acceperat unus Adamus,
Principium humana gentis, & ille caput.
Divaque Majestas imponere jussit eundem
Omnibus ante oculos nomina certa feris.
Prestitit ingenio satis hoc feliciter acri:
Natura inspiciens semina quaque acie.
Cunctaque vestigans animo penetrabilia rerum,
Addidicit formam singula habere suam.
Impetus unde animis, vigor & mirandus agendi,
Omnibus in rebus, quas moderator agit.
Nil etenim frustra molitur conditor orbis,
Omnibus elucet gratia, forma, vigor.
Nil quoque, tam speretum, quod non sua commoda præstet:
Arguit artificem parva vel herba deum.
Jamque homo tollebat circum sua lumina in orbe
Cumque suo cernit ludere quemque pari.
Hei mihi quid video, dicebat: bina vagantur
Corpora, & incedunt conjuga multa solo.
Cervus habet similem, sequiturque leana leonem:
Villoso certat sima capella mari.
Ludit & in pratis valido cum compare vacca,
Gestit & huic niveum supposuisse latus.

A 3

Quid?

Quid? quoque cum terrâ communem servat amorem
 Juppiter & nupta depluit in gremium.
 Inde seges, florumq; aperit se gratia campo:
 Graminaque ornatu versicolore virent.
 Inde feris cibus, & cumulantur farre rubenti
 Mensa hominum: latum promit & uva merum.
 Sunt quoque materia cum formâ Hymeneia jura:
 Quatuor in rebus praelia miscet Amor.
 Sic etiam in palmis certa argumenta loquuntur,
 Ha sine complexu pignora nulla dabunt.
 Aspicio in lepidos pronas nutare maritos,
 Et se horum blandis implicuisse comis.
 Sunt etiam exemplo mites in amore columba:
 Nulla quibus thalami constat adulteria.
 Femina quàm placidè imperio submittit? & alis
 Plaudentem tergo sustinet una virum?
 Altera in alterius rostrum inserit ora: duellum
 Ingruit: & gemitus pignus amoris habent.
 Pugnaque nec cessat, nisi sit saturata libido:
 Faetaque lassato faeta marito viro.
 Plura quid enumerem? sic ulmo nubit amanti
 Vitis, & exornat frunde virente torum.
 Hac quoque nectareas per ramos explicat uvas:
 Vitis unde animus surgit, & ingenium.
 Populus hanc ipsam desiderat arbor amatam:
 Et speculum inter se dulce calor habent.
 Brachia namque procax per summa cacumina tendit
 Vitis: in usura luxuriatque penum.
 Blanda ubi temperies cali coctura vocata
 Fulserit, humorem Sole bibente parem.
 Denique nascentis genialis spiritus herbas
 Evocat è terra matre calore suo.
 An non hac magni sunt Numinis argumenta?
 Quid ni? conjugii singula fœdus habent.

Talia

*Talia dum secum sapienti mente volutat
Primus homo: sociam vellet habere parem.
Quandoquidem in tantâ sibi fertilitate reperta
Nulla, sui par qua corpore, & ingenio.
Vnde exspectaret socialis gaudia lecti:
Et cum qua molli luderet in gremio?
Nec fera conveniens hominis, vel bellua tædæ;
Factus enim in sese numen habebat homo.
Adde quod erectus contemplaretur Olympum:
Divaque vis hujus sederat ingenio.
Concilium hæc subito Majestas ardua cogit:
De sociâ addendâ questio magna agitur.
Filius omnipotens, genitoris summa voluptas,
Comprobat assensu grande parentis opus.
Spiritus atque sacer genialis dives amoris,
Promovet edictum: nympha locanda viro est.
Protinus aggreditur Majestas diva laborem:
Ingemit Adamum secubuisse solo.
Immissoque gravi per membra jacentia somno,
Fingitur è costâ nobile mentis opus.
Sidereum os illi: par corpore: mascula voltu
Magnifico, flavis conspicienda comis.
Fulgentesque oculi Phœbei sideris instar:
Obstupuit visa virgine, & ardet homo.
Ardet amans, visamque cupit, calor aestuat intus:
Iret in amplexus, ni pudor obstiterit.
Hæc Pater omnipotens geniorum adstante coronâ
Edidit hos magnâ cum gravitate sonos.
Auxilium optasti vitæ, sociamque laborum,
Quæque suis fallat tædia longa jocis.
Factus es ô compos voti, jam diva virago
Adstat, & in niveo corpore lumen inest.
Hanc Deus adduco florente ætate puellam:
Hanc sociam thalamo nuncupo, dico, tuo.*

Vos

Vos igitur stabili jungo duo corpora nexu:
Vna sit ambobus mens, socialis amor.
Te tantum venerata virum, te sedula curet:
Pareat, atque epulas Eva ministra pareat.
Hac etiam eximiâ faciat te prole parentem:
Hac merces thalami, & pignus amoris erit.
Nascatur soboles, qua purè numen adoret,
Laudibus & meritum tollat ad astra decus.
Adjuvet in partem mulier studiosa maritum:
Sese opere illustrem comprobet effigiem.
Cum sociam expectent aeterna premia vite:
Calorum & maneant gaudia summa Deam.
Dixerat hæc, citharis cecinere hymeneia nuptis,
Aligerumque sacrum gens modulata melos.
Addidit & dotem, patrimoniaque ampla Jehova,
Qualia Pactoli, nec dabit unda Tagi.
Pareat imperio, quodcumq; sub aethere vivit,
Inquit, & Oceanus quidquid, & orbis habet.
Omnia se sceptro mittant animalia vestro,
Vestrum erit officio hæc detinuisse suo.
Omnia florebant, & erat pulcherrimus annus:
Aureaque optata secula pacis erant.
Extulerat nondum contra damnata Jehovam
Culpa hominum, suâsu Demonis orta, caput.
Nec fera mors hominum validos populata lacertos,
Non metus aut Stygiis pallor obortus aquis.
Sponte suâ tellus Syrium fundebat Amomum,
Vernaque temperies luce fovebat humum.
Malobathro rupes, & colles melle fluebant:
Sertaque virginibus myrtus odora dabat.
Scilicet hinc nuptis decus immortale parabat,
Qua nullo in precio est, sancta pudicitia.
Emicat aeterni hinc Majestas diva Jehova,
Dum vult mortali consuluisse gregi.

Largior

Largior hac censu bona non memoranda ferendo,
 Quaeque juvant homines, fundit amica sinu.
O utinam in tantò mansissent flore parentes,
 Horum nobilior fors, potiorque foret.
Ictu oculi in melius transiret lubrica vita:
 Nec dandum effossa turpe cadaver humo.
Aspicias hinc thalami quæ sit reverentia; quo ve
 Auctore inceptus sit genialis Hymen.
Non hominum inventum: verum divina potestas
 Sanctiit æterna fœdus amicitia.
Adfuit & coram ceu pronubus ipse creator,
 Dixit & ad nuptos candida vota novos:
Crescite felices, extendite gentis in annos
 Spem, vestri ad nutum prospera verba cadant.
Vtere Adam primi dum floret temporis ætas,
 Vtere, mellitum nectâr & Eva dabit.
Talia dum canerem, defertur letus ad aures
 Rumor, & optatum dicit adesse diem,
Nympha ROTINGERO quo deducenda marito
 Altera, pensilibus nupta vehenda rotis.
Muscoso tunc forte parens caput extulit alveo
 Pegnessus, tales solvit & ore modos:
I, propera: bene culta habitu: redimita coronâ,
 Apta ROTINGERI nympha subire torum.
Edita per celebri sanctarum Antistite legum:
 Non minor hoc; morum nobilitate nites.
Quodque puellarum mores commendat honestos,
 Sedem animi pietas legit in arce tui.
Hanc timor, & magno reverentia danda Iehovæ,
 Delapsam augusto progenuère throno.
Namque ubi possedère animum cœlestium amantem
 Virtutes, nuptam dixeris egregiam.
Hinc pudor, & taciti laudata modestia voltus,
 Emerita ante alias præmia laudis habent.

B

Nobilitas

Nobilitas valeat, priscaque insignia gentis,
 Si virtus aberit, somnia vana putes.
 Quilibet ante Dei illustratus lumine vivo,
 Virtutum adsuescat victor adire viam.
 Tuncq; triumphales lauros in fronte gerentem
 Portabit niveis currus eburnus equis:
 Et sua virginea sunt ornamenta corona,
 Cum pudor in niveis excubat harum animis.
 Fundamenta fides jacet ista, per omnia, verbo
 Congruit haec: contra spem generosa facit.
 Cultus & accedat voltus, auroque lacertos
 Vinciat: aut Tyrio prodeat apta sinu.
 Nil nocet: antè animus modò donis fulgeat intus,
 Carmine tunc vatium digna puella cani.
 Herdesiana veni, viduum subitura cubile;
 Aude aliquid: florum summa putanda tibi.
 Ut matutinis oritur pulcherrimus horis
 Lucifer, auratus conspiciendus equis:
 Talis & HERDESIANA habitu cultissima Nympha,
 Occulit inque sinu regna pudicitiae.
 Multi illam juvenes legum optavere periti,
 Quos facie eximia Norica castra vident.
 Non fuit in fatis, peregrino danda marito:
 Cujus apud proceres gloria magna foret.
 I modò vecta rotis, Flavi proficiscere ad aras,
 Rhetia quâ Cereris gaudet opima penu.
 Timpana rauca sonant: taratantara buccina signum
 Edit, & in vulgo densa corona coit.
 Attollunt oculos, & contemplantur acute,
 Quo cultu advolitet Marja adoperta caput.
 Ecce Röttingero quàm comta adducitur uxor?
 Cynthia vultu, oculis, ore, notanda comis?
 Quantus in ornatu decor, & quàm culta superbit?
 Illa vel Augusto conjuge digna premi.

Puniceo

*Puniceo irradians Amethysti nupta colore,
Vertice confertum fert diadema suo.
Mytraque beryllis contexta in fronte coruscat:
Illigat ornatas aurea vitta comas.
Illa Dea similis procedit sideris instar:
Induit & niveas lucida gemma manus.
Solis ut est decori viridi flos luteus horto;
Nuper & imperii dicta Corona, rosa:
Sic etiam ante alias nupta emicat una puellas,
A juvenum manibus ducta, liganda viro.
O fortunatum, cui nupta locanda, maritum,
Vrbis Atlas nostra is sustinet imperium.
Suspicit hunc oculis trabeatâ in veste Senatus:
Et patriæ fulcrum Rhetia tota colit.
Suevicus hunc equitum miratur & ordo salutat,
Hujus & implorat nobile consilium.
Viribus eloquii nodosa negocia solvit,
Seque sacerdotem justitiæ esse docet.
Vive diu Antistes legum, patriamque tueri
Perge, patrocinii vi sapiente tui.
Altera sic conjux feliciter urat amantem:
Hæreat & collo sarcina Marja tuo.
Hæc frueri, & suprema tibi cum venerit hora,
Hanc moriens teneas deficiente manu.
Hæc memini ad finis me vota audire per urbem,
Nuper ut in vestris mænibus hospes eram.
Itur ad augusti convexa palatia templi,
Concentu reboant atria diva sacro.
Christe veni: tuus en famulus se sistit ad aram,
Ducitur ad sponsi Nympha decora latus.
Jamque sacer fulgens venerandâ in veste sacerdos,
Solvit in hoc coràm concilio ora modo:*

Omina non certe sunt irrita, quisque faveto,
Quisquis adest linguis, sive vir, aut mulier.
Sapius audistis Majestas quanta feratur
Conjugii, & quonam pacta ineunda modo.
Vota prius faciat, Dominumque exoret amicam,
Cum quâ conseruet remque domumq³ suam.
Scilicet à Domino lectissima provenit uxor:
Carius argento, Chrysolithoque bonum.
Hæc latere adificata viri: vir nosset ut Evam
Dimidium eximium corporis esse sui.
Consortemque tori statuens, effecit honorum
Participem, & quidquid machina tota videt.
Divitia Oceani dos, & cultissima tellus:
Alituum imperium solus habebat homo.
Ordinis & tanti præstantia fulget in isthoc,
Quod non fortuito fœmina virque cubent.
Sancit hoc fœdus Deus immortalis in horto:
Inque manum sociam tradidit ipse viri.
Carnem unam vos voce Dei nunc consecro, dextras
Fungite, vos inter sint rata pacta precor.
Annulus ex auro fidei sit pignus, & arra;
Quem datis, æterna testis amicitia.
Jamque manus prensans, tu Christe hoc fœdus amicum
Numine firmato nobiliore tuo.
Sint caro & una precor lectissima corpora: gentem
Sospitet è vobis gratia diva novam.
Sic etiam Christus sponsam divinxit amore,
Cum lueret mundi victima cæsa nefas:
Sacrandoque fide multo squalore fluentem
Gentem hominum, non vult deseruisse oculum.
Hujus & exemplo vos inter mutuus ardor
Adsit, & implicitos molliter adflet Amor.
Nullaque tam blandum solvat querimonia nexum,
Ærumnaque graves, difficilisque labor.

Gaudia

Gaudia sint vobis communia: luctus & idem:
Namque Deus letiis miscet amaritiem.
Nomen & admoneat sortis te Marja fagacis
Sponsa, voluptatum guttula rara venit.
Continuò excipiunt tristes in amore dolores
Quos Deus optatum collocat in thalamum.
Sed satis. imperium adsuescas modò ferre mariti,
Indicat hoc capitis textile flammeolum.
Ille tuos mores, vicia & muliebria in horas,
Noverit ut conjux dissimulare bonus.
Vota cadunt, utinam rata sint tua verba Sacerdos,
Longaque conjugii vincula portet Amor.
Vincula quæ maneant, donec mors ruperit illa,
Cum venit incurvo cana senectæ pede.
Latitiis tu CHRISTE fave, prolemque ministra,
Ludat & ante horum turba jocosa pedes.
Assensere viri, matronarumque corona,
Et nympha ornata tempora frunde novâ.
Jam Chorus auditur, cannisque sonantibus arcis
Dissimileis edit fistulâ tacta modos.
Respondent iterum pueri, ingeminantque canentum
Davidis ut fas est carmina sancta chorus.
O fortunatum nimium, quem cura Jehovæ
Detinet, & soli velle placere labor.
Quem juvat in cælum spem ponere rebus in arctis,
Et vocat auxilium, præsidiumque Deum.
Non huic ambitio, perfusaque gloria fuco,
Adversam cælo suadet adire viam.
Sed sese cohibens, gemmanteis deprimat alas,
Contrahit ingenii vela minora sui.
Spemque locans cælo, se Christo credit amanti,
Mente humili, donec cesserit exuviis.
Implorandus enim Deus, & sic sponte sequentur
Res, domus, ac conjux optuma delictum.

*Sig, cadant prater mentem arbitriumque molesta,
Proderit excelso pectore ferre malum.
Plurima cottidie eveniunt satis aspera justo,
Durius exercet quos sacer urget amor.
At generosa fides se tempore subjicit omni,
• Vincit in erumnis: spe sua damna levat.
Nec satis immiteis ventos audire cubanti,
Et Marjam tepido continuisse sinu:
Surgendum thalamo, properandum ad pensa diurna,
Manè ubi Sol niveis aureus ibit equis.
Te dare consilia, & legum responsa necessum,
Causarum & nodos explicuisse graveis.
Mane salutabit te copia magna clientum,
Eloquii poscent in sua jura decus.
His aderis prestò: pro viribus ora resolves,
Quidve velit rectum, quid ratio equa dabis.
Fortunatus eris, si fido Antistitis usus
Munere, non captans munera, jus dederis.
Absit avaritia monstrum, dolus omnis & absit,
Justitia servum convenit esse probum.
Quid juvat ingentem calo sustollere molem,
Sanguine si crudopasceris, illa ruet.
Sudandum nobis, sed honesto in carcere vita,
Gloria sic laudum meta laboris erit.
Vtile in hoc ævo perferre pericula vita,
Sortis & ambiguas sustinuisse vices.
Maacte tuâ virtute, animum ad majora parato,
Sic vehet antemnas aura secunda tuas.
Omnibus erumnis magnum solamen habebis,
Si sanctum hoc vita noveris esse genus.
Qualia sint nuptæ præconia, sive marita,
Davidis auratâ personat Oda lyra.
Mirja fave numeris, quos dicat spiritus ille,
Adflatu cujus pectora nostra calent.*

Quis

Quis fragilem matrum hunc sexum non novit, & harū
Ingenia? at vitium dissimulare pium.

Dic mihi quis nostri vixit sine crimine vitam?

Nemo inquam: ante Deum nil nisi culpa sumus.

Illa mihi ante alias regina vocanda puellas,

Cui pia mens, cui sit sancta pudicitia.

Quam Deus adflavit meliori lumine verbi,

Omnibus hæc Arabum est anteferenda opibus.

Sed quæta nympharum cætu reperitur in amplo?

Hæc Phœnice ipsorarior esse solet.

Sunt tamen egregia matres, nymphaque reperta:

Quarum virtutes emeruere decus.

Vitis ut orbatum foliis complexa maritum,

Ornat, honoratis luxuriosa comis:

Tundit & humorem preciosum e palmitè, vatùm

Vnde vigor ludit carmina pura lyrâ.

Præbet & optatam fessis erroribus umbram,

Sol ubi ferventis terga leonis adit.

Talis & est uxor, solamen dulce mariti:

Præcipue illustris dote pudicitia.

Excipit hæc fessum redeuntem à mole laborum,

Et dat suaviolum dulcius Ambrosiâ.

Apparat illa dapes, quas horto in sevit inemtis:

Promit & arcanis Cæcuba vina cadis.

Accubat ad latus, & mellitâ fronte sedentem

Adfatur, lepidos & movet ore sales.

Hæc operata domi non ocia turpia captat:

Deducit niveâ stamina longa manu.

Imperat hunc eadem famula exercere laborem,

Ne turpi pereat desidiâ ipsa domi.

Instar & hæc oleæ matrona industria natos

Vbere pendentes potat, alitque suos.

Educat has veluti florentes sedula olivas

Cum sedet ad mensæ garrula turba caput.

Atque

Atque orare docet, capita & recitare salutis
Aurea, demonstrans quæ sit ad astra via.
Omnis in hoc virtus præcepto, errata fateri,
Querere & in Christi volnere delictum.
Præbuit utque Oleæ Romana potentia honorem,
Matronam frugis sic celebrare decet.
Si modò præclarâ vita pietate magistrâ,
Imbuat, ut fas est, pignora læta domi.
Quid juvat humanos ceris effingere voltus?
Signaque Niliacis sculperè marmoribus?
Quid juvat in templis insignia ponere avorum,
Ductaque de vivis corpora imaginibus?
Si tibi par animo, & respondeat ore propago,
Cui tradas tua post funera lumen, ova.
Vivus in hac vivis, nati in virtute superstes,
Gloria post mortem vivit honore sui.
Sic Deus exornat donis præstantibus illum;
Qui didicit purâ fidere mente Deo.
Adfluit his opibus thalamo donatus amico,
Muneraque hæc amplo tollit honore Dei.
Et si paupertas, vel morbi injuria surgat,
Sive domum infestent noxia damna tuam:
Vertere sive lares cogaris, & hospita tecta
Linquere, in exsilio spes tibi semper adest.
Adstat & huic numen, tempestatemque serenat
Post tristes hiemes lætior aura redit.
Vivite concordés per amico in fœdere læti,
Qui nunc à Christo poscitis auxilium.
Ipse in concilio degens, cætuque suorum,
Adpluat optatis gaudia mille Deus.
Vota ROTINGERE hæc prædulcia mente repone,
Sospitet & thalamum gratia diva tuum.
Provehat auspiciis, fortunet & orgia læta,
(Da veniam huic voci) dives amore Deus.

Te

Te jubeo à Christo veram expectare salutem,
In cujus divo corpore, diva salus.
Gratia inexhausta thronus, & tutissimum asylum:
Hunc si possideas, omnia dives habes.
At dicas, quenam Solymi sunt aurea castris
Dona, quibus te vult accumulare Deus?
Conjugibus castis sacer adstat honore Jehova:
Ut tuti vivant in statione suâ.
Ille throno effultos proceres, regesque tuetur;
Iura dat, & leges, justitiaque forum.
Scilicet hæc vitem propter dat, propter olivas,
Quas tu de verâ religione doces.
Quisque sua vivens rex est, & quisque sacerdos
Cum natis faciat publica vota, domi.
Proque magistratu puro invocet ore Jehovam,
Atque lubens census pendat, onusque ferat.
Nam cavet imperio rex, invigilatque saluti,
Quilibet ut civis tempora pacis agat.
Ergo Magistratum divo veneremur honore,
Aurea cum nobis commoda, totque vehat.
Sint etiam vobis nati, se extendat in annos
Progenies, serie longa videnda suâ.
Munera contingant vobis, qui statis ad aras,
Floribus evincti tempora comta novis.
Pax adsit, cedat Mars improbus; exsulet oris
Tisiphone: cessent jurgia, & ira procul.
Optima pax adsit seros visura nepotes,
Exsulet & nostro Mars ferus orbe procul.
Nulla salus bello, te Christe exposcimus omnes:
Christe fave nuptis. carmina jam sileant.
Sacrorum hic finis. jam lumina summa canenda,
Et matronarum casta corona lyrâ.
Sed sua quemque animi virtus commendet, honore
Mi satis est nuptos condecorare suo.

C

Jamque

Jamque domum redeunt, ineunt convivium opima:
Et Jovis excipitur turba vocata epulo.
Jam cithara, lituique sonant, & cornua rauca,
Latitiaeque edit tibia docta modos.
Bacchus adest, hunc quisque vocat, cyathosque coronat:
Proque sua nympha pocula salute bibit.
Crateras statuunt famuli pro more: Lyaeus
Tormentum multis, dicere vera jubet.
Vota puellarum choreae, plaususque juventa:
Omnis in his nymphis cura laborque sedet.
Auditur gemitus, ducunt suspiria ab imo,
Et juvenem affari qualibet ardet amans.
Natus & occultè Veneris sua spicula mittit,
Auctus ubi à vinis ignis, in igne furit.
Fulgentes oculos reminiscitur, ossa calescunt:
Virginis amplexus optat habere sua.
Dicit & heic potus convicia dura puella;
Post modò, quae factus sobrius ille negat.
Me potius citharae oblectent, & Musica vatem,
Eruta ubi è sacris verba decenter eunt.
Latitiam inque suam rapiant dulcedine vocum,
Hac mihi praevino Musica sola placet.
Ad choreas se nupta parat: comitantur euntem
Hanc nympha, fingunt gaudia mente sua.
Concentum instituunt modulando ex arte magistri,
Corporaque ad numeros docta movere docent.
Primus & exsultat jam sponsus in ordine: prima
Sponsa viri sequitur prensa modesta manu.
Hos alii juvenes, matronarumque corona
Insequitur, pedibus concutiturque solum.
Heic sua castra Venus, sua habet spectacula amica:
Sunt & quae tacito vulnera corde gerant.
Qualibet & palmam choreae sibi vendicat uni,
Spectarique labor se potiore loco,

Amula-

*Emulaque alterius sorti invidet, una videri
Ostentans formam, divitiasque, cupit.
Jamque rubens nitido Vesper procedit Olympo,
Et curanda cibo corpora fessa monet.
Hora Röttingere tibi gratior omnibus horis
Advolat: optatum demete Parthenium.
Vtere sorte tuâ, nova cum tibi messis in herbâ,
Virginis & licita, quas serit hortus, opes.
Non opus est Scolymo, neq, torpent corporis artus:
Floret adhuc membris lata juvena tuis.
Cedat & amissum Anthriscus revocare vigorem
Vtilis: effæto convenit ille seni.
Vtile sed sponsa medicamen Eryngion adsit:
Horti cum vitium senserit agra sui.
Tunc vigor, & roseus color inficit ora puella,
Discedit macies, gilvus in ore color.
Latius ut pepones recreantur fonte loquaci,
Atque apio pisces restituuntur aquis:
Corpore sic languens desiderat uxor amantem,
Optat & in molli delituisse toro.
Accipe delicias oculorum, amplectere nuptam:
Sola puellarum pectoris ardor erit.
Consului Astronomum VVinclerum nuper ad urbem,
Dividit hanc partim Coccus uber aquis.
Myrteaserta gerat, respondit is, omnia fausta
Promittunt hilari sidera amica toro.
Sanguine non constat victoria: basia tantum
Pugna amat, & Veneris grata in amore vices.
Oscula & amplexus, concessaque gaudia lecti,
Sed tamen erratum transiluisse modum.
Contemplans ergò radiantia sidera celi
Invenio has sedes celi habuisse faces.
Ante suos Titan quàm proferet axe jugaleis,
Nobilis Astræ spica oriatur aquis.*

*Cynthiaque Alcida capiti vicina, dolebat
Falciferum in geminos sceptrum tenere senem.
Iuppiter ad levam serpentis colla prementis
Stabit, & os terris exseret auricomum.
Proximus & Marti Jovis armiger ales aduncus,
Herculis invadet Cypris amica caput.
Mercuriusque sagax oritur cum lance tepente,
Mane ubi Sol niveis astra aditurus equis.
Hac facies cali, cum festa Hymeneia ad Agrum
Syndicus in patrio sponsus haberet agro.
Plura loquuturo mihi surripit una sororum
Aonidum calamum splendida Calliope.
Desine convivas, inquit, celebrare poeta,
Quos comites habuit sponsa decora via.
Quid facerem, affinis cultissime, sponte remisi,
Cum vivam à studiis mollibus exsul, opus.
Qualiacunque tamen cecini, tu fronte serena
Accipe, cum Marja tempus in omne vale.*

FINIS.

Ad ardearum nidos scriptum
cis Iaxum Francia orientalis.

Sebastia-

Sebastiano Röttingero I. V. D. & ordinis
Eq. in Sueviâ Advocato &c. secundo
marito S. D.

NI te plus oculis Sebastiane
Vates diligerem, nihil moveret
Ad ludendum aliquid, vel ipse frater,
Sed me candor amabilis, leposque
Mellitus tuus incitavit ipsum,
Ac promptum officium mihi probatum
Nuper, cum peterem Lycum nivofum.
Nostrum est solvere gratias perenneis,
Et Musâ tibi gratulari amico.
Ducturo lepidam in cubile nympham.
Indignum viduas jacere noctes
Legum Antistitem, ocellulumque gentis.
Verum perfer, & hanc moram vorato.
Fulgebunt tibi candidi marito
Soles namque novo, applicansque collum
Mellitum os, oculosque suaviata,
Te Marja excipiet, levabit omneis
Hæc curas animi, flagrans odore
Mosci, Malobathroque, seu marino
Rore innexa comas, rosisque odoris.
Quis te lætior est futurus? & quis
Fortunatior est Sebastiano?
Quando purpureo ore basiendo
Compellabit herum suum, ac loquetur;
Huic uni Domino usque serviamus.
Tu contrâ, mea lux, mei lepores,
Meæ deliciae, toro illigati
Summi voce Dei, approbantis igneis
Hos nostros sine felle, sive rixâ
Vivamus. Siquidem profecta læto

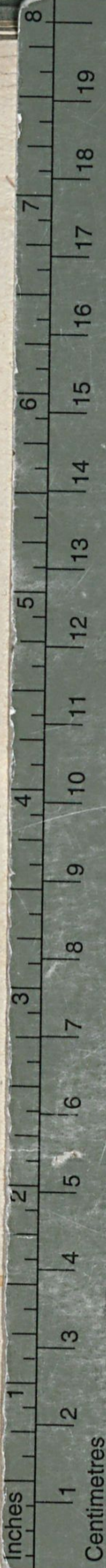
Hæc tæda auspicio, sacroque ritu.
Tales novimus, & locutiones
Plus curare Deum, libidinosa
Quàm Vestæ, ac Monachi preces cacatas,
Nocturnumque ululatum in abditarum
Claustris ædium, ehei, liquet, fatisque
Constat, quid faciant leves Cynœdi
Papæ molliculi, leves, amurca,
Ac vappa. Omnibus angulis lupânar
Horum conspicias sacro recessu.
Vulgo mecha latus patris notati
Tonsurâ premit, accubans, jocosque
Adflat. vidi oculis, notavi, & hosce
Nuper. non referam locum. Suitæ
Illeic imperium in Ducem magistri
Exercent. valeat sed ista pestis.
Tu vatis numeros venustiores
Hos voltu excipito sereniori.
Casto vivite lectulo, Iehova
Fortunante, animis ametis inter
Vos puris, seges osculationum
Surgat cottidie. puellulusque
Tandem prodeat è sinu pudico,
Te blando ore patrem Sebastianum,
Mellitis oculis, lepore, risu,
Ac voltu referat, puellulæque
Marjam purpureo ore & elegantes
Puris moribus exprimant parentem.
Vos qui viderit, & notârît ambo,
Dicat secum animo benè ominoso:
Quis ullos homines beatiore
Vidit, quis Venerem auspiciorem?

Nonis Octob. A. C. N.

613 13 xcl.

Farbkarte #13

B.I.G.

Traxinei Gothani
coronati:
 EGIA
 tia & fructibus S. Con-
 entâ paraphrasi psal-
 XXVIII,
 ONOREM
 ANI ROE
 D. EQVESTRIS
 EVIA ADVOCATI,
 sismæ ad Aras Flavianas
 i clarissimi & di-
 tiffimi:
 K f. 130
 CHRISTO
 DESIANI, PRI-
 AM IN REPVB. NO-
 niæ oculo Iurisconsulti,
 e, virginis lectif-
 simæ:
 ELEBRANTIVM
 A.C.N. M D XCI.
 ortlinga.
 IBERGAE,
 graphica Gerlachiana.

